

MAGYAROK!

Nemzetünk számára elérkezett a nagy döntések ideje. Nagyszerű élet, vagy szégyenletes halál következik ránk!

Határainkon megjelentek a vörös haseregek, betörték az országba és székely asszonyainkat, gyermekeinket és a székely férfiakat kezdték mérszárolni.

A szovjet seregek itt kiirtanak mindent, ami magyar: embert, földet, házat, vallást, családi életet, — mindent amiért érdemes volt élünk, áldoznunk és véreznünk!

Román, finn, bulgár és sok más példa — most már székely példa is bizonyítja:

A vörösök meggyalázzák asszonyainkat és lányainkat!

Kifosztják az országot!

Kolhoszokba terelik a parasztot, — ha ellenáll, felakasszák!

Kényszermunkára igénybeveszik a munkásságot!

Kiirtják az értelmiséget!

Felégetik, vagy istállóknak használják a templomokat, megkinozzák Isten szolgáit!

MAGYAROK!

Ez a szovjet ellenség most összefogva régi ellenségeinkkel, az erdélyi magyarság régi hóhéraival, az oláhokkal együtt tör életünkre és ismét azt akarja, hogy magyar holttesteken keresztül oláh bocskor gázoljon be fővárosunkba!

Nem engedjük a szégyent és megsemmisülést!

Döntenünk kell: vagy megsemmisülünk, vagy megsemmisítünk! Fegyverbe magyarok! Erősek vagyunk, csak akarnunk kell! Miért hullattuk vérünket hosszú esztendőknél keresztül? Miért szülték a magyar anyák gyermekeiket? Miért szántottuk szorgalommal, arattunk verejtékkel földjeinken? Miért építettünk gyárat, miért dolgoztunk nagy erőfeszítésekkel? Hogy a végén egy gyáva és könnyelmű pillanatban mindent elveszítsünk?

Honvédek, parasztok, munkások, vezetők, nők és ifjak! Fel az utolsó harcra, minden erőt vessünk be a nagy küzdelembe, védjük meg otthonainkat, családunkat!

Harcolunk, mert győzni akarunk!

Győzünk, mert harcolunk!

ORSZÁG

1944 november 11, szombat

A Budapest előtti páncélos ároknál létesített bolsevista hídfőt szétverték Gyálliget német kézen

Franz Stoss SS-haditudósító írja: November 9-én a Dunaharaszti és Vecsés közötti térségben a Budapest-től délre lévő páncélosároknál nyugalom volt és csak tüzerseki párba-j folyt, ezt azonban csupán vilárelőtti esendnek lehetett mondani. November 10-én reggel ugyanis hirtelen heves pergőtűz zúdult a bolsevista hídfőre és később az SS-katonák támadásra indultak. Voltak közöttük olyan katonák, akik már a különböző arcvonalakon számos csatában szereztek tapasztalatokat, de voltak a Duna-térségből való olyan katonák is, akik nem is láttak gyakorlóteret, hanem kiképzésük után nyomban a csataterre kerültek.

A harc kemény volt, de a katonák mind tovább dolgoztak magukat előre. Az embereket magával ragadta vezetőik lendülete, akik állandóan a legelső vonalakban tartózkodtak.

Nagyszerű példát mutatott B. főrohamvezető, aki egész napon át emberei élén hareolt és a helyzet kövételmenyéhez kepest majd új állásokat jelölt ki, majd pedig maga vitte előre a nehéz fegyvereket.

A déli órákig Gyálliget helységet sikerült megtisztítani a bolsevistáktól. Ekkor Vecséstől kiindulva páncélosok törtek előre, oldalba kapták az ellenséget és a bolsevistákat visszavetették egészen a páncélos árokiig. Mire a sötétség beállt, a bolsevisták visszaszorítása teljessé vált. Csupán a jobbszárnyon maradt még fenn egy kis rés az arcvonalon, amelyen keresztül iparkodtak átszivárogni, de ezt is hamarosan elzárták.

Ezzel teljesen szétverték azt a hídfőt, amelyet a bolsevisták a Budapest-től délre lévő páncélosárokban belül alakítottak ki. A harteret bolsevisták holttestei borították és az úton kiégett vagy szétlőtt páncélosok roncsai hevertek.

A beszállított foglyok és a szakmányolt fegyverek száma még nem állapították meg.

Jelemező a bolsevisták ittoui rövid uralmára, hogy Gyálliget határában csaknem teljesen levetkőztetett lányok holttesteit találták. Ezeket erőszakot követtek el, utána pedig agyonlőtték őket.

Debrecen térségében az arcvonal lényegében változatlan

Berlin, október 18. (Magyar Távirati Iroda) A debreceni csata térségében az arcvonal lényegében ugyanaz maradt. A Szovjet rendkívül erős táma-

dásokat indított, ezeket azonban az ellenségnek nagy veszteségeket okozva sikerült visszaverni.